SULICĂ AL DOILEA INTR'UN CONCURS DESFĂŞURAT LA SAMADEN (ELVEŢIA)

INAINTEA Jocurilor Olimpice, s'au desfăşurat în Elveţia câteva concursuri locale, schiorii noştri luând parte la unul din ele, pentru a se acomoda cu "atmosfera".

La concursul desfăşurat la Samaden, toţi schiorii noştri s'au clasat — în cadrul coborîrei — în locuri foarte bune, SULICA venind chiar al doilea cu un timp excelent.

Iată locurile ocupate de schiorii noştri:

2. Sulică D. (57.8+54.6) 112,4
4. Coliban Ion (61.2+59.6) 120.8
5. Imre Bela (62.8+59,2) 122.
6. Ionescu Vasile (64+54.6+6 124,6
8. Scărneciu Radu (68.6+59) 127,6
9. Băra Mihai (62.2+65,6) 127,8
10. Petcu C-tin (66,8+61,6) 128,4
16. Văcaru Ştefan (73+59) 132.

Crossurile pentru „Cupa 16 Februarie" se dispută Luni

COMPETIŢIILE de cross organizate de gruparea C.F.R. şi dotate cu „Cupa 16 Februarie" se vor desfăşura în cursul zilei de Luni.

Vom reveni cu amănunte în ziarul nostru de Luni.

Cultură sportivă

DE CE «PAPILLON» ŞI NU «BRASSE»?

— Un studiu mecanic —

de BENJEAN MARCEL
fost campion belgian la sărituri, actualmente profesor la Institutul de Ed. Fizică din Liége.

APARIŢIA IN INNOT a stilului „papillon" se datoreşte unei necesităţi, de ordin mecanic. Ea nu a fost întâmplătoare şi legată de vreo modă oarecare, ci a venit să perfecţioneze înaintarea în stilul „brasse", în sensul câştigării unei viteze cât mai mari.

Iată explicaţia mecanică, a acestei necesităţi de perfecţionare a clasicului „brasse".

Rezistenţa, pe care o întâmpină un înotător, în înaintarea sa în apă, este dependentă de mai mulţi factori. Încadrarea lor într'o ecuaţie simplă, ne-ar duce la următoarea concluzie:

$R = K \times S \times V^2 \times sin.$

In această ecuaţie R = rezistenţa de învins exprimată în kilograme

K = un coeficent de rezistenţă, stabilit după forma corpurilor şi densitatea mediului. La un înotător înnotând în apă de mare K = 73.

S = suprafaţa celei mai mari secţiuni a corpului care se deplasează în mediu. Innotătorul poate prezenta suprafeţe, foarte variabile, în legătură cu constituţia, stilul şi technica lui mai mult sau mai puţin corectă, între 0,035 m² şi 0,14 m.² sau mai mult.

V = viteza în metri pe secundă sin a = sinusul unghiului de atac, adică al unghiului de inclinaţiune pe orizontală. La înot, acest unghiu a = 90° deci sin a = 1.

Presupunându-se, că un înotător de „brasse", înaintează cu 1 m. pe sec., faţă de propulsia picioarelor se calculează a fi cam de 10 kgr. Va trebui să recunoaştem încă, că în mişcarea lor, picioarele oferă suprafeţe frenatoare în jurul a 14 dm². Aceste suprafeţe, în principiu, nu se opun înaintării, decât o jumătate din timp, deci vom calcula doar 7 dm². Remarcăm totuşi, că un bun înnotător, nu va prezenta niciodată o jumătate din suprafeţele frenatoare, deoarece el va şti să stea mai mult timp în poziţiunile favorabile înaintării şi mai puţin, în acelea defavorabile.

Rezistenţa provocată de picioare, va fi deci:

$R = 73 \times 0{,}07 \times 1^2 \times 1 = 5{,}11$ kgr.

Din forţa de propulsie de 10 kgr., pe care o dă lovitura de foarfecă a picioarelor, vedem că 5,11 kgr. sunt anulate de însăşi rezistenţa pe care picioarele le opun în înaintare. Innotătorul nu va profita efectiv, decât de restul de forţă de propulsie, egală cu 4,89 kgr.

Dacă am presupune însă, că un înnotător de „brasse", ar înainta cu o viteză de 1,5 m. pe sec., ceea ce practic nu s'a putut realiza, atunci:

$R = 73 \times 0{,}07 \times 1{,}5^2 \times 1 = 11.49$ kgr.

Forţa de propulsie a picioarelor devine neatisfăcătoare, ea nefiind decât de 10 kgr. Cele 1,49 kgr. în plus, vor trebui să fi completate, printr'un efort suplimentar al braţelor.

De aceea s'a introdus stilul „papillon" urmărindu-se să se mărească randamentul braţelor, deoarece regulamentele impuneau menţinerea mişcării de picioare, în lovitură de foarfece. Mişcare, ce nu este compatibilă, după cum am demonstrat, cu mărirea vitezei.

(Prelucrare de Coment Bacău)

CLASAMENTUL SE ALCĂTUEŞTE PE CRITERII JUSTE SAU NU?

Discuţii în jurul unei chestiuni care trebue raportată — în ce ne priveşte — şi la nivelul technic al foot-ballului nostru

PUŢINI SUNT cei cari ştiu cu câtă ostenceală se alcătueşte un clasament. Nu este vorba de simpla alcătuire ci de normele — destul de numeroase — de cari trebue ţinut seamă după fiecare etapă, în clasificarea echipelor.

SUNT CAZURI când două sau mai multe echipe sunt la egalitate de puncte şi atunci trebue determinat locul fiecăreia în clasament. Pentru aceasta conform prevederilor regulamentare sunt necesare rezultatele jocurilor dintre aceste echipe. Adică se alcătueşte în prealabil un clasament special numai pentru aceste for maţii şi numai pe baza rezultatelor dintre ele, iar ordinea din acest clas ament special va fi ordinea din clasamentul general.

*

SA DAM un singur exemplu:

FC PLOEŞTI RATA şi ASA sunt la egalitate de puncte. Pentru a le fixa locul în clasamentul general se alcătueşte mai întâiu unul special cu rezultatele dintre aceste trei echipe:

FC Ploeşti — Rata 5—0
FC Ploeşti — ASA 2—1
Rata — ASA 3—1

Deci clasamentul special este următorul:

1. FC Ploeşti	*2—2—0—0—7:1*	*4*
2 Rata	*2—1—0—1—3:6*	*2*
3. ASA	*2—0—0—2—2:5*	*0*

In această ordine vor fi plasate echipele în clasamentul general.

*

IN CAZ de egalitate de puncte şi în acest clasament special criteriile de clasificare în cel general vor fi altele: se vor avea în vedere în primul rând numărul victoriilor şi apoi, dacă şi aici va fi egalitate, goal-averagul general.

IN ALTE ţări criteriile sunt simplificate

La egalitate de puncte între două echipe, se ţine în consideraţie pur şi simplu goal-averageul general. Si, după acest coeficient se determină locul echipelor în clasamentul general

In Ungaria Jugoslavia; Cehoslovacia Belgia Anglia, Franţa, „lucrările" pentru alcătuirea unui clasament sunt mult simplificate.

Numai al noi există criterii complicate.

*

DAR SA VEDEM care criteriu este mai just, mai aproape de adevăr. Si să vedem cu criteriile aplicate la noi

Chestiunea aceasta a alcătuirii în prealabil a unui clasament special între echipele la egalitate de puncte nu se pare un criteriu mai just decât acela al numărului victoriilor sau al goal-averagului.

In mod obicinuit, ajung la egalitate de puncte două echipe dică nu de valoare sensibil apropiată, cel puţin cu comportare asemănătoare. De pildă CFRB este la egalitate de puncte cu CFR Tg. şi normele după care se alcătueşte la noi clasamentul indică în primul loc pe CFRB şi în al doilea pe CFRT. Să recunoască oricine că aceste două formaţii au avut o comportare aproape egală deşi valoarea indică o diferenţă. Dar cum un campionat este o competiţie de regularitate deci în funcţie de comportarea şi nu valoarea reală a echipelor, înseamnă că în clasament se oglindeşte rezultatul comportării. Există de sigur o legătură certă între valoare şi comportare, dar nu întotdeauna valoarea technică şi tactică, determină comportarea bună

*

CRITERIUL numărului mai mare de victorii este cam efectiv atunci când el singur decide. Intre Rata Dermata şi Unirea Tricolor există diferenţe de comportare şi valoare chiar când echipele două câte două. Totuşi Rata care nouă ni se pare ultima dintre aceste trei formaţii are cel mai mare număr de victorii (5). Dermata mai puţine (4) şi oborenii numai două. Daca aceste echipe ar fi la egalitate de puncte desigur că numărul victoriilor ar denatura clasamentul. Si apoi atunci când footballul nostru este acela care este, victorii poate obţine şi o echipă slabă asupra uneia mai bune cum a fost cazul Rotei în matchul cu Unirea Tr. MAI sau al Jiului asupra Univer sităţii

JUVENTUS anul trecut, a dominat net şi totuşi Oţelul a învins cu 2—1. Sau CSMM a dispus de Ciocanul în toamnă cu 1—0 atunci când nu spera decât o comportare demnă un rezultat cât mai normal.

*

NICI goal-averageul nu poate constitui un criteriu just.

Scorul a fost realizat — vorbim de cazuri cu goaluri surprinzător de multe — datorită unor împrejurări favorabile

Nimeni nu va spune că 11—1 cu care a învins ITA pe oborenii este un scor normal după cum nici 5-1 cu care a dispus Rata de aceeaşi echipă bucureşteană nu a fost măcar coresp unzător fizionomiei jocului

In general însă, 11—0, 7—0 8—0 (ITA—Libertatea) etc. sunt anormale.

Deci goal-averageul nu poate fi real

*

CONCLUZIA pe care o putem trage — şi numai pentru noi pentru footballul nostru — nu poate fi decât că actualele criterii de alcătuire sunt mai juste

Când vom reveni la un standard technic bun atunci se va stabili şi o ierarhie care va face acceptabil şi singur criteriul numărului de victorii sau al goal-averagului

Deşi în general şi aceste criterii sunt discutabile

Desăvârşeşte şi întreaga problemă (p. g.)

Timişoreanul Barani a făcut impracticabilă pârtia de ski

(Urmare din pagina 1-a)

GH. COSTINAŞ, ION BALAŞ, sau ION SIMION sunt întotdeauna în mijlocul elevilor, discută prietenește cu ei, se amuză la un loc cu ei, iau masa alături de elevi, reuşind totuşi să impună o disciplină, ale cărei reguli sunt totdeauna strict respectate.

La Vorban, fiecare ştie ce are de făcut, fiecare îşi cunoaşte îndatoririle, astfel că există o armonie cum rar se poate întâlni.

Majoritatea sunt tineri, foarte tineri chiar, la Vorban sunt şi băieţi şi fete, însă toţi sunt atât de ridicaţi, atât de preocupaţi de misiunea lor, încât nu s'a putut vorbi niciodată de vreun act de indisciplină, niciodată nu s'a dictat vreo sancţiune împotriva cuiva.

„CONSILIUL DE DISCIPLINA" la cabana Vorban, fiindcă, totuşi, există un asemenea consiliu, este cu totul de altă natură, constituind un divertisment din cele mai originale, de care ne vom ocupa mai pe larg într'un reportaj viitor.

Cum decurg orele de curs

IN DIMINEATA ASTA, în care soarele năzdrăvan îşi face de lucru cu bucăţile aurii ale oţădencei LENKE LASZLO, predă d. GH COSTINAŞ, responsabilul Secţiei Centrale de Educaţie Fizică şi Sport C. G. M., despre "SPORT PROFESIONIST ŞI SPORT AMATOR".

Elevii au sesizat importanta subiectului şi sunt numai ochi şi urechi. La fiecare capitol important, d. COSTINAŞ foloseşte exemplificări plastice, aduce argumente concrete, pentru ca toată lumea să înţeleagă cât mai bine.

E o plăcere să priveşti cu cât interes urmăresc elevii şi cu câtă sârguinţă caută să-şi noteze cât mai multe din referatul predat.

Greşelile lor aleargă cu repeziciune pe hârtie şi când se întâmplă ca unul să scape ceva se consultă cu colegul, pentru a reţine cât mai complet cele predate.

Se face o pauză de cinci minute, se serveşte o gustare după care lecţia continuă în aceeaşi sustinută încordare.

Când lecţia la sfârşit, întrebările se revarsă din toate băncile toată lumea dorind să fie bine lămurită.

Creioane şi stilouri intră din nou în actiune, elevii îşi completează notiţele, sore a fi perfect pregătiti, pentru întrecerea ce se anunţă pentru după amază în cadrul orelor de seminar.

Lecţia de ski nu e o plăcere pentru toată lumea...

INTRE ORELE 11 şi 12, are loc lecţia de ski. Momente plăcute pentru uni, clipe de chin pentru alţii. Prilej de divertisment pentru noi, cari stăm pe margine şi privim.

Un fluier scurt, şi, acum, elevi şi eleve, în echipamentul de ski, se găsesc adunaţi pe platoul din faţa cabanei, băeţii cu PUIU MOARCAŞ, fetele cu TITI IOVANESCU. Toată lumea ia parte la lecţii, fără excepţie.

Zadarnic încearcă „veteranii" PAU ŞTEFAN şi KLAITI minierul să de-

D. I. BALAŞ
(Directorul Şcoalei de Organizatori)

monstreze că nu mai sunt tineri. Instructorul este necruţător!

Chiar şi conducătorii şcoalei, COSTINAŞ, SIMION şi IONESCU şi-au pus schiurile şi astfel îndeplinile lui MOARCAS.

Directorul şcoalei, ION BALAŞ, accidentat în ajun când îşi puscse schiurile fără să ţină seama că zăpada nu era favorabilă, se uită acum cu ciudă la progresele pe cari le face MIHAI IONESCU, administratorul cabanei, deşi acesta mai mult cade decât skiază.

Fetele sunt grupate în două categorii: avansate cu TITI IOVANESCU şi începătoare cu INES PITTINI, care s'a dovedit a fi cea mai bună elevă.

După ce primesc ultimele indicaţiuni, cu toţii urcă pârtia.

Ajunşi în vârf, elevii se aliniază şi, la un nou fluier, unul câte unul alunecă cu repeziciune pe zăpada moale a pârtiei.

BALINT, PINTER, OLAH, SICLOVAN, MEŞTER şi KISS merg foarte bine, dovedind reale calităţi. Urmează la rând BARANI. Emoţionat, timişoreanul îşi scuturâ nervos zăpada depe skiuri şi îşi revizuieşte cu grijă legăturile.

— „Gata, Barani, dă-i drumul!" comandă scurt instructorul.

Masivul timişorean aruncă o ultimă privire pe pârtie, ca şi cum ar implora-o să fie îndurătoare, apoi înfige energic beţele în zăpadă şi...

... N'a făcut decât cinci metri, când de deasupra unei gropi de dimensiunile corpului său, cei ce asistă văd apărând deodată o pereche de skiuri cari, desorientate, caută un sprijin în jur...

In hohotele celor de faţă, hohote pe cari ecoul văilor le repetă haotic, timişoreanul încearcă să se ridice, cade iar şi până jos isbuteşte să repete de nenumărate ori figura, în hazul colegilor.

Cu PAU ŞTEFAN şi BUDUCA se petrec scene asemănătoare, ceeace face pe ceilalţi elevi să protesteze energic, deoarece pârtia aminenţa să devină impracticabilă, din cauza gropilor ce se făceau la tot pasul...

La fete „eroina" este gorjanca ANGELA CRIŢOIU, care îi face o serioasă concurenţă lui BARANI, nu numai la căzături dar şi la... greutate. Dar nu numai BARANI şi ANGELA cad. Ca ei sunt mulţi cari, disperaţi, au găsit o soluţie mai practică de a coborî pârtia... Cum? Veţi vedea în reportajul viitor!

— al. achille —

NU-L VOM UITA PE ROBBI

(Urmare din pagina 1-a)

şi iată mai jos câteva răspunsuri edificatoare:

SULICA:

„Robbi nu a insistat prea mult să ne schimbăm stilul. Era inutil într'un timp atât de scurt. El ne-a insuflat în mare măsură curajul pentru cursă. El se avânta mult în coborâre şi ataca foarte bine kovurile. Acum, noi aveam şcoala lui. Ne destăinuia tot secretul skiului elveţian şi manifesta o dorinţă permanentă ca noi să ne clasăm cât bine".

IMRE BELLA:

„Am învăţat o tehnică nouă. O metodă de a nu fi aruncat din hopuri. Tehnica intrării şi ieşirii din porţi la curse de slalom. El ne-a insuflat mult curaj necesar la o probă de ski".

SILE IONESCU:

„ROBBI nu a insistat mult asupra stilului nostru. A căutat, însă, în mare măsură, să-l adapteze terenului. Am văzut în el un foarte bun cunoscător al pantelor, chiar pe ceaţă".

ION COLIBAN:

„Am prins dela el hotărîrea în coborâre. Ne-a învăţat să fim lipsiţi de ezitare. Am înţeles, dela el şi prin el, că putem da mai mult decât credem noi".

RADU SCARNECIU:

„Am admirat la el modul cum executa pârtiile, am avut o încredere permanentă în el şi am învăţat, în mod deosebit, să lucrăm dela şold în jos, metodă foarte avantajoasă".

Prin urmare...

...CU ACESTE declaraţii ale schiorilor, iată încheiat ciclul de reportaje asupra celor ce au declarat schiorii noştri la sosirea în Braşov. Fără îndoială, cele văzute şi consumate acolo implică mult mai multe reportaje, s'ar putea scrie poate chiar o carte şi desigur sosirea d-lui arh. LICHIARDOPOL va prilejui noui incursiuni asupra celor desfăşurate acolo, în Alpii frumoşi dar nu în Saint Moritzul care a desgustat prin comerţul ideii olimpice.

Aurel Neagu

Ciclocrossul ziarului SPORTUL POPULAR

IN URMA dispoziţiunii unei autorităţi or superioare şi în dorinţa de a avea camenia antitifică, am hotărît să amânăm ciclocrossul ziarului nostru cu o săptămână, el urmând să se desfăşoare, în acelaşi condiţiuni, Duminică 22 Februarie crt.

Bilanţul glorios al atletismului sovietic din 1947

AUTORUL ACESTUI ARTICOL este unul din cei mai buni atleţi din Uniunea Sovietică.

El deţine de mai mulţi ani titlul de campion al URSS în domeniul săriturilor cu prăjina. In prezent Ozolin este titularul catedrei de atletică uşoară la Institutul Central de educaţie fizică din Moscova.

LUPTA INCORDATA ce s'a desfăşurat în decursul anului curent pe stadioanele sportive din URSS s'a soldat cu multe recorduri noi. S'au făcut apariţia în domeniul sportului sovietic o serie de tineri atleţi talentaţi.

Printre sportivii sovietici care au reuşit să obţină succese excelente Alexandra Chudina membră a clubului „Dinamo" încă din primăvară a început să facă pregătiri serioase pentru a ataca recordul mondial la pentation. Suma totală de puncte (4.561) totalizată de A Chudina a constituit un record remarcabil depăşind nu numai propria ei performanţă la campionatul mondial, dar şi recordul mondial al nemţoaicei Mauermeier (4.470).

La startul sezonului s'a evidenţiat Klaudia Maţiuciata, una din cele mai bune aruncătoare din URSS. Ea visa să arunce suliţa la peste 550 de m. De acelaşi distanţă record se simţise atrasă şi Nina Dumbadze recordwoman mondială în domeniul aruncării suliţei.

Precum se ştie Nina Dumbadze din Tbilissi (Georgia Sovietică) a reuşit să arunce în 1946 discul la peste 50 de metri. Klaudia Maţiuciata nu reuşea însă să atingă acest rezultat. La campionatul ţării desfăşurat anul trecut, Maţiuciata a câştigat medalia de aur pentru întâia oară la aruncarea suliţei. Rezultatul 41 m. 81 cm. După trei cercări unei singure lovituri campioana URSS şi-a realizat visul. Suliţa ei s'a înfipt în pământ după ce a parcurs distanţa de 50 m. 52 cm. Această aruncare ireproşabilă ca tehnică, impetuoasă ca forţă şi perfectă ca rezultat a fost un nou record remarcabil al URSS, depăşind cu mult recordul mondial oficial.

O strălucită performanţă în domeniul aruncării a obţinut atleta din Leningrad Ludmila Anokina una din cele mai tari aruncătoare din URSS. Ea n'a reuşit ce-i drept să depăşească recordul Klaudiei Maţiuciata, dar a ajuns aproape de el. Rezultatul obţinut de Anckina este de 50 m. 20 cm.

In cadrul campionatului URSS pe 1947 moscovita Valentina Fokina a stabilit un nou record unional la alergarea cu obstacole pe 80 m rivalizând cu mult succes cu remarcabilele alergătoare: E. Gokieli, G. Turova şi M. Borilova. Fokina a stabilit un nou record unional general cu rezultatul de 11,5 sec. Sportiva Georgiei Sovietice E. Gokieli s'a clasat a doua.

Un remarcabil succes a reuşit să obţină Zoia Duhovici în vârstă de 20 ani originară din Rostov pe Don. Ea a parcurs 100 m în 12,1 sec şi 200 m. în 25,0 sec. Sunt rezultate de mare clasă în cadrul cam-

NINA DUMBADZE

pionatului ţării pentru 1947. Zoia Duhovici a câştigat 200 m. învingând pe Eugenia Secenova, campioana Europei pe 1946.

Merită să fie menţionate tinerele moscovite Nadejda Gherassimova şi Lidia Borodina, ambele sportive de talent. Ele n'au împlinit încă 19 ani. Participând la competiţiile pentru campionatul URSS al anului trecut N. Gherasimova a câştigat 3 locuri prime (100 m în 12,4 sec 200 m — 26,3 sec. lungimea — 5 m. 46 cm.) L. Borodina a obţinut rezultate foarte bune la aruncarea greutăţii (12 m. 58 cm) şi a săriturei înălţime (153 cm)

Dintre bărbaţi trebue menţionat în primul rând noul decatlonist sovietic Vladimir Volkov. Inainte de a începe să practice atletismul, el a făcut schi natatie călărie şi alte genuri ale sportului. Toate acestea i-au dat o bună pregătire fizică. Vladimir Volkov a obţinut strălucite rezultate la toate probele decatlonului. El a adunat 7159 puncte şi a câştigat titlul de campion al URSS cu un nou record. 1948 rezultatele sale la diferitele probe: 100 m: 11,4 sec; lungime — 6 m. 63 cm., greutate: 11 m. 67 cm; înălţime — 1,96 m. 94 cm; prăjină — 3 m. 90 cm; suliţă— 60 m. 89 cm.; 1.500 m — 4 min. 33,3 sec.

Atletul sovietic Heino Lipp (Estonia) şi a confirmat din nou înalta clasă în domeniul aruncării discului şi a greutăţii. In 1947 Heino Lipp a îmbunătăţit de câteva ori recordul URSS, la aruncarea greutăţii. Ultimul său rezultat — 16 m. 73 cm. — a fost obţinut în cadrul campionatului ţării. Tot cu acest prilej el a câştigat titlul de campion al URSS la disc (49 m. 41 cm.) depăşindu-l cu doi metri şi mai bine pe unul din cei mai buni aruncători cu discul din ţară Ali Isaev. La mijlocul lunei Septembrie Ali Isaev a concurat din nou la Tashkent (RSS Uzbecă) aruncând discul la 49 m. 89 cm. De data aceasta Ali Isaev a reuşit să depăşească rezultatul lui Heino Lipp cu 39 cm.

Intr'un rol oarecum nou a reapărut anul trecut cunoscutul alergător sovietic Alexandr Pugacevski. El şi-a încercat forţele pe parcursul de 3.000 m. cu obstacole (steeple chase). Pulgacevschi alerga această distanţă abia pentru a treia oară reuşind însă să stabilească un nou record unional general (9 min. 10 sec.).

Tânărul Timofei Lunev care a luat parte pentru prima oară la campionatele seniorilor a ameliorat de două ori recordul URSS la 200 m. garduri cu timpul 29.4 sec.

Atleţii sovietici ţind mereu către culmile perfecţiei sportive. Sezonul de atletism de anul trecut a arătat în mod evident că sportul sovietic progresează neîncetat; alături de sportivii cu renume au reuşit să obţină rezultate remarcabile şi reprezentanţi talentaţi ai tineretului sovietic. Tânărul atlet Lev Sanadze din Georgia Sovietică a parcurs 100 m. în 10.7 sec.; Estonianul Gherghi Ghilde a alergat 100 m în 10.8 sec. Un mare succes a reuşit să obţină şi moscovitul V. Kneazev tânăr atlet care a reuşit la prăjină 4 m. Nu este nevoe să insistăm aici toate succesele obţinute de tineretul sovietic. Important este că ofensiva tineretului sovietic asupra recordurilor sportive continuă cu succes.

Mişcarea sportivă din URSS la care participă milioane de sportivi amatori creşte şi se întăreşte datorită grijei guvernului sovietic. Sportul sovietic are un mare viitor — disnunând de enorme rezerve sportive în sânul tineretului. Este deajuns să reţinem că la organizaţiile comsomoliste-sindicale din primăvara şi toamna 1947 au participat peste 10 000 000 de oameni. Această cifră dovedeşte în mod incontestabil că sportul din URSS are un adevărat caracter de masă şi popular.

Nicolai Ozolin

SOLDATUL BOGHICI

(Urmare din pagina 1-a)

elev C-tin Ionescu 56 sec. 7 şi elev Şerbu 1:07.4.

Concursurile vor continua astăzi cu probele de ştafetă 4x3000 şi patrulă militară pe 25 km.

*

Duminică vor avea loc ultimele concursuri din cadrul campionatelor naţionale de ski militar, desfăşurându-se cursa de patrule, la care va participa şi echipa olimpică, reîntoarsă dela St. Moritz.

Suntem informaţi că la solemnitatea închiderii concursului, vor asista membrii guvernului şi reprezentanţi ai oştirii noastre.

HAZ... ŞI NU PREA, LA J. O. DE IARNĂ

— „Hei, n'auzi? Opreşte-te! Asta-i ceara de skiuri! Ţi le ai uns cu crema mea de ras!?"